

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

V. Vni, eidemque fabulari personae insunt diversae significationes; & aliae quidem φυσικαί, aliae ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

PROPOSITIO IV.

Sephoræ effigies, & Ifiaci fistra gerunt, atque hujus etiam instrumenti nota Ægyptus ipsa designata est. Quamobrem Ifaias eam appellat *Terram cymbali alarum*. Cymbalum alarum, Ebraice עלצל כנפים, significat *cymbalum alatum*: ut, *vas electionis*, *vas electum*; *caro peccati*, *carnem peccatis obnoxiam*; *odor suavitatis*, *odorem suavem*; *Spiritus promissionis*, *Spiritum promissum*; *verbum veritatis*, *verbum verum*; & apud Plautum, *forma amicitatis*, *formam amœnam*. Cymbalum autem alatum, est fistrum: cujus appellationis causam scire licet ex nummis, & marmoribus, quæ fistri formam exhibent. Sistrum formæ est in lateribus rotundæ, in summitatibus acuta. Ex utroque latere eminent crepitacula quaedam, tanquam ala. Manubrium, caudæ, summitas opposita, rostri figuram gerit: totumque sistrum avis speciem quamdam refert. Inde Minutius Felix appellat, *Ad hirundinem sistrum*, hoc est, Sistrum hirundinum, seu hirundinis forma. Pari locutione dixit, *Ad vindemiam ferias*, hoc est, *ferias vindemiales*. Perperam existimarunt Interpretes sic dictum sistrum à Minutius, sonitus hirundini causa: à forma, non à sono id nominis habuit. Perperam quoque Bochartus à Vulgata interpretatione discessit, & *Cymbalum orarum* verti iussit: nam Vulgato Interpreti plane suffragatur Minutius. Sed ad rem. Apertissima imprimis hæc Orphicorum, & ad Mariam exprimendam adeo apposita, ut vix aliis uti potuisset verbis, si laudare ipsam nominatim instituisset:

Ifa. 18. c.

Plaut. Milit. 4. 4. 36. Grut. Inscript. pag. 82.

Boch. Phaleg. libr. 4. cap. 2.

ἐν τῇ ἐπιπέδῳ τοῦ ἑβραίου ἔδος ἀμφιπολιθεῖς,
 ἐπὶ τῇ ἐν πεδίοις, σὺν ἄρμασι χρυσοτέλειταις,
 αἰγῶν κατὰ τὴν ἑρῆν ἰσχυρὰ λουφά,
 ἐν τῇ ἐν κωνάτοις ὄχθουσι, ἐπὶ πόντον οἰδμεν,
 περὶ τὴν γαίην θνητῶν κυλίσσας χορείας,
 ἢ νύμφαις πέτρῃ κωνάτων ἐν χθονὶ δια
 σivas ἐπὶ αἰγιατοῖς λαμυρόδεν ἀρμασι κούφοι
 Sive thurifera Syria sedes circumis,
 Sive in campis, cum carribus auro fabricatis,
 Ægypti tenes sacra secunda lavacra,
 Sive in nigris collibus, prope maris fluctus,
 Dilectata gaudes mortalium orbiculatis choreis,
 Vel Nymphis oblectaris nigris oculis habentibus, in terra divina,
 Supra tumulos, in litore arenoso, curru levi.

En tibi illam in Syriæ campis, & pone Ægypti fluenta, & choreas agentem ad maris litus, puellis comitatam. Atque hæc puellæ originem dedisse videntur fabulæ Musarum, quarum & nomen conjecturam nostram confirmat. Nam ut Moses à Græcis quibusdam appellatus est Μουσαῖος & Μούσος, ita Maria Mosis soror convenienti nomine appellari debuit Μούσα, ipsius vero sociæ Μούσας. Cujus nominis etymon hæcenus frustra quaesitum est. Par ergo nomen, par & officium; cantus videlicet & tripudia; Eratus præcipue, quæ ἑμῶν ἀθανάτους πολυτελείας ἔσθην. *Hymnos immortales jucundos invenit*, ut est in veteri Epigrammate: quo munere præcipue nobilitata est Maria. Roborantur ista Diodori testimonio, qui Musas fuisse docet virgines Ægyptias, Musica peritas, Osiridis sive Bacchi socias. Atque hic propterea dicitur *μουσηγέτις*, perinde ut Apollo. Panem quoque Musarum ductorem fingi observavimus. Hi autem Mosem dissimulant.

Diod. libr. 2.

V. Atenim, dices, si Astarte Luna est, Sol Osiris, & Adonis, & Bacchus, Diique ac Deæ omnes quos diximus, quorsum illam ad Sephoram, hos ad Mosem referre satagimus? Nempe postquam à vero deflexerunt homines, in multiplices errorum anfractus delapsi fabulas fabulis congesserunt. Plurimum vero ipsis placuisse comperio, uni eidemque fictitiæ personæ diversas adjungere significationes; & alias quidem φυσικός, aliam ἰσοεικός, quod sæpe jam monui. Sic Jovis nomine, Planetam ita dictam, & summam etiam aëris regionem φυσικός, tum & Cretensium regem, & Hammonem præterea sive Chamum Noachi filium ἰσοεικός designabant. Osiridis appellatione, Sol & Nilus φυσικός, Iapetum ἰσοεικός Saturni nomen, Planetarum omnium supremo & Noacho; illud Vulcani, igni & Tubalcaino tributum est. Janus ille bifrons annum vertentem & in se sua per vestigia redeuntem, atque item Solem notabat φυσικός, Mosem & Noachum ἰσοεικός. Similiter igitur, quæ stellis, aut elementis, aliisve rebus naturalibus Veteres accommodaverunt nomina, eadem Mosi, Historicorum monumentis & hominum memoria celeberrimo, ejusque uxori Sephoræ, aut forori Mariæ indiderunt.

Uni, eidemque fabulari personæ sunt diverse significationes; & alia quædam φυσικοί, alia ἰσοεικός.

VI. Cum demonstratum sit Græcicos Deos, ex ipsa Mosis persona larvata, & ascitio habitu contecta provenisse, nunc probare aggredior ex Mosis scriptioni-

Fabularis historia Græco-

Q